

Senjen, N. P.

En ny Sang

om det forulykkede Barkskib

„Thekla“ fra Tønsberg,

fant

Elferens Klage.

Theklas Undergang.

(Eftertryk forbydes).

Mel.: Venlige Aftenwind bring du min Klage.

Der gnyged et Skib paa Atlanterhavs Bølge
I Storm og i Slud.
Dg skummende Søer og Braadt var dens Følge
Fra den seiled ud
Fra Ost-Filabelfias rolige Bølge
∴ Dg vendte sin Kurs mod de hjemlige Strande. ∴
Et ante de Skjæbnens Bud.

De Søer saa tunge og høie som Borge
Sig taarned op
Dg tumled og boltred med „Thekla“ fra Norge
Fra Top og til Top,
Men midtvejs paa Havet sprang der en Plank,
∴ Da fyldtes hver Sjæl af Fortvillessens Tanke. ∴
Gud hjælpe den Sjemand i Nød.

V box 25:740

Kapteinen han raabte: sæt ud vore Baade!
Dg Baade kom ud.
Men Skjæbnen er hjerteløs, kjender ei Naade,
Naar Død er dens Bud. — —
Den ene Baad knustes mod Barkskibets Side,
: Den anden nok slugtes af Braadsjøer stride. :
Gud hjælpe den Sjømand i Nød.

Men de, som paa „Thekla“ blev ladte tilbage
I Angest og Nød,
Forgjæves mod Himlen udsendte sin Klage
Om Frelse fra Død.
I Vanviddets Smerte de hopped i Havet,
: En efter en blev i Dybet begravet. :
Gud hjælpe den Sjømand i Nød.

Tilfaldt var kun fire ilive paa Skibet,
De surret sig fast
Med Tauge om Fodder og Tauge om Livet
Til forreste Mast.
Der laa de i Kvaler og onsked sig Døden
: Den Julenat lang, som kun øgede Nøden :
Gud hjælpe den Sjømand i Nød.

Med Braget de slingred i Nætter og Dage
I Sjøsprøit og Frost.
De slikkede Rimfrost og salte Sjølage;
Det var deres Kost.
To Nordmænd, en Svenske og saa en Hollænder,
: Alt dybere sank de i Vanfsjæbnens Hænder. :
Gud hjælpe den Sjømand i Nød.

De tyggede Seilbug og Taugværk som gale
Dg slurpede Sjø.
Tilfaldt da Hollænderen bragte paa Tale:
„En af os maa dø;
Kun Døden kan frelse. Saa drøb mig til Føde.
: Langt bedre er det end at sulte til døde“. :
Gud hjælpe den Sjømand i Nød.

Med Rædsel de hørte hans skjælvende Stemme
I Vanviddets Glød;
De stirred mod Himlen og prøved at glemme
Sin Jammer og Nød.
De stirrede hen over Havfladens Døe
: Om Hjælp ej snart kom for at frelse fra Brøde. :
Gud hjælpe den Sjømand i Nød.

Men alt Haab udslugtes, de mørk blev om Hjerte,
Da atter det lod:
„Frelse mig og eder fra Vanviddets Smerte,
Bring mig min Død“.
Saa trak de da Død; og om Livet nu gjaldt det.
: To Gange de trak og paa Hollænderen faldt det.
Gud hjælpe den Sjømand i Nød.

De bød en Tid for paa Frelse at vente
Til Ras'riet dem tog.
Dg ret som Hollænderen Ryggen dem vendte,
De til ham slog,
Dg stødte en Kniv i den hjælpeløs svage
: Saa Blodstraalen vælbed og endte hans Dage. :
Gud hjælpe den Sjømand i Nød.

De drak af hans Blod og af Kjødet skar Skiver.
Rædfomme Nød! —
En Stund denne Føde dem atter opliver
Dg frelser fra Død.
Dog endnu i Dage og Nætter saa lange,
: De drev om paa Havet med Anelser bange. :
Gud hjælpe den Sjømand i Nød.

Naar Nøden er størst er jo Hjælpen dog nære,
Ofte vi se.
En Bark kom imod dem fra Slægtninger fjære
Dg frelste de tre.
Ombord der da pleies og passes de trende,
: Til Bet og Grindring tilbage kan vende. :
Gud hjælpe den Sjømand i Nød.

Til Cuxhavn da førtes de Stakler som Fanger:
For Retten de kom.
Baany de da fylbtes med Kval og med Anger,
Til de fik sin Dom.
Men Dommen dog kjendte dem helt ud ufskyldig.
: For udførte Udaad var Sulten Grund gyldig. :
Gud hjælpe den Sjømand i Nød.

N. P. Senjen.

Elfterens Klage.

Suffer du den Gang jeg sagde:
Hør Lina, hør jeg elsker dig!
:: Din Haand op til mit Bryst du lagde,
Dg svor en evig Ed for mig. ::

Din Arm omkring min Hals du lagde,
Dg Kind da brændte imod Kind.
:: Dg evig, evig du da sagde:
Fra nu jeg bliver din. ::

Hver Gang jeg dine Dine skued,
Af Kjærlighed et Hav jeg saa,
:: Jeg saa en Elskovsild som lued,
Saa klar og ren som Himlens Blaa. ::

Hver Gang du kaldte mig din Hulde,
Da drømte jeg om Kjærlighed.
:: Men nu har du mit Sind omkuldet
Dg forstyrret al min Fred. ::

Thi du mig falsk har overgivet,
Din Kjærlighed var kun Bedrag.
:: For usfelt Guld har du mig sveget,
I Rigdom fandt du mer Behag. ::

Men mig du gav et brustent Hjerter,
Dg Sorgen satte i mit Bryst.
:: Der inde raser Elskovsmerte,
Jeg nu ej finder mere Trost. ::

Er dette Løn for Elskovsmerte,
Er dette Løn for Kjærlighed.
:: Da søg ej mer til det mit Hjerter,
Som forstyrret al din Fred. ::

Pris 10 Dre.

Liljeholms i Boghandelen i Pilestrædet No. 5, Kristiania.

Trykt i Nikolai Sjens Bogtrykkeri, Stortorvet 6.